

شناخت ما

سیدمصطفی هاشمی طبا

چندی قبل یکی از مسئولان در سخنان خود گفته بود که باورمان نمی‌شد اسرائیل در غزه به چنین اقداماتی دست بزند. البته ایشان این سخن را در محکومیت اقدامات وحشیانه اسرائیل در نوار غزه به زبان آورده بود. سؤال اینجاست که وقتی سابقه اسرائیل در سال ۱۹۴۸ و سازمان‌های تروریستی ایرگون و هاگانا و سپس اقدامات این رژیم در دیرپاسین، صبرا و شتیلا و قانا کاملاً گواهی بر سببیت و نسل‌کشی آن می‌دهد چرا نباید باور کنیم که اسرائیل در غزه به چنین جنایاتی دست بزند؟ اگر دشمن‌شناس هستیم باید اولاً خود را خوب بشناسیم و ثانیاً دشمن را به حداکثر وجه در نظر بگیریم، نباید دل خوش کنیم که فلان کار را نمی‌کند و فقط به فلان کار بسنده می‌کند. خودشناسی را در اینجا برای این آورده‌ام که بگوییم اگر خود را خوب شناسسیم، در برابر اقدامات دشمن غافلگیر می‌شویم و چه بسا شناخت آنها را ما بهتر و بیشتر از شناخت ما از خودمان باشد و حوادث اخیر نیز چنین نشان داده، زیرا که قاطبه ملت سا محل و ماوای فرماندهان نظامی ما را نمی‌دانند و آنها بهتر می‌دانند. شناخت ما از خودمان به معنی دیدن تصویر واقعی ایران در شاخه‌های مختلف و دریافت نقاط ضعف است. نقاطی که دشمن از آن می‌تواند به نفع خود استفاده کند. شناخت‌ها باید واقعی و البته در شرایط بحرانی، بدبینانه باشد مثل اصطلاحی که در پلیس‌های کارآگاه هست و اینکه برای رسیدگی به یک جرم، همه مظنون هستند، مگر آنکه بی‌گناهی آنها ثابت شود. اینک گذرا به چند شاخه شناختی از کشورمان می‌پردازیم.

۱- شناخت مرزها: ایران بالغ بر هشت هزار و ۵۰۰ کیلومتر مرز اعص از دریایی، رودخانه‌ای و زمینی با همسایگان و با آب‌های بین‌المللی دارد. آیا کشور‌های هم‌مرز مطمئن هستند؟ آیا رفت و آمد در مرزها کنترل می‌شود، آیا نمی‌گوییم ان‌شاءالله خطری از سوی این مرزها متوجه ما نیست؟ آیا این خطر را احساس نکرده‌ایم که آسمان عراق در دست آمریکاست و هواپیمای اسرائیلی بدون هیچ مشکلی تا مرز ایران پیش می‌آیند. آیا از ناحیه آذربایجان علی‌اف که اسرائیل در آن پایگاه دارد خطری احساس نکرده‌ایم. سایر مرزها چطور؟ آیا نگفته‌ایم ان‌شاءالله مسئله‌ای پیش نمی‌آید و حال نمی‌گوییم باورمان نمی‌شود اسرائیل چنین کند؟

۲- شناخت بافت زیربنای‌های کشورمان و وابستگی آنها: انرژی و آب و حمل‌ونقل شریان‌های حیات روزانه کشور هستند. اگر از نقاط ضعف و قوت آنها به‌سادگی بگذریم، در شرایط جنگی می‌تواند تأثیرات مختلفی بر جامعه بگذارد. آیا در تفکرمان چنین است که ان‌شاءالله چیزی نمی‌شود.
۳- شناخت از عناصر نامطلوب داخلی و نیز بیگانگان مقیم: به‌فرض آنکه در مواردی عناصر نامطلوب در سطح کشور اعم از داخلی یا اتباع بیگانه باشند، چگونه می‌توان آنها را شناخت و تحت کنترل درآورد. متأسفانه از شش کشور ما حسب آمار منتشرشده بیش از شش میلیون از اتباع بیگانه و از جمله طائفه پشتون که رهبران‌شان ادعاهایی راجع به ایران دارند، به‌صورت غیرقانونی در سراسر ایران پخش شده‌اند. ویدئوهایی از رهبران مذهبی آنها منتشر شده که باعث ایجاد نگرانی به‌ویژه در زمان‌های بحران می‌شود. چگونه این شناخت و اقدامات بعدی می‌تواند کارساز باشد. البته موضوع شناخت اقتصادی و اجتماعی کشور محدود به این سه مورد نمی‌شود و تنها برای نمونه، ذکری از آن شده است. اما همه‌ای آن شناخت از دشمن بسیار ضروری است و در این خصوص سامانه روا نیست، اما درباره شناخت دشمن بعضاً شنیده می‌شود که می‌گویند دشمن فلان کار را نمی‌کند، درحالی‌که درباره اقدامات دشمن باید همه نوع احتمالات را داد. چه کسی گمان می‌کرد در پاسخ به سه هزار ملوان کشته‌شده آمریکایی در پرل هاربور آمریکا ۵۰۰ هزار انسان بی‌دفاع را با دو بمب اتمی بکشند. امروز هم اسرائیل و هم آمریکا در نقش دشمنان ایران به همه کاری دست می‌زنند، کودکان را می‌کشند تا سرباز نشوند، مادران را می‌کشند تا کودک زاینده و پدران را می‌کشند چراکه همه عضو حماس‌اند (چون فلسطینی‌اند). از دشمنی که به همه ردایل اخلاقی اراسته است همه کار برمی‌آید و ساده‌نگری ابلهانه است. البته برخی همسایگان کشور متأسفانه به نوعی ایران را خار چشم می‌دانند اما امروزه به‌دلیل ماهیت توسعه‌طلبانه و شروانه اسرائیل و اینکه به تصور خود ایران را مانع سروری (هژمونی) خود در منطقه می‌داند و با توجه به اهداف توسعه‌طلبانه برای دسترسی به سرزمین موعود (شامل اردن، سوریه، لبنان، بخشی از مصر، عراق و عربستان و حتی قسمتی از ترکیه) تنها ایران را مانع می‌بیند.

‏ 	
پنجشنبه ۱۲ تیر ۱۴۰۴	
۷ محرم ۱۴۴۷	
۳ جولای ۲۰۲۵	
سال بیست‌ویکم	
شماره ۵۱۴۸	
۳۰ هزار تومان	
۱۲ صفحه	
‏ 	

روزنامه

فرارسیدن تاسوعا و عاشورای حسینی را تسلیت می‌گوییم

نگاهی به لایه‌های پنهان، اهداف نهان و بازیگران ناپیدای تجاوز اسرائیل به کشورمان

مسئله «ایران» است

گزارش تیتربریک را در صفحه ۶ بخوانید

این یادداشت‌ها در صفحه ۱۱بخوانیدعکس:سپهنازکی، شوق

یادداشت

جنگ پیشگیرانه یا جنگ بی‌ثمر؟

اردوان امیراصلانی

درحالی‌که ترامپ مدعی نابودی ظرفیت‌های هسته‌ای ایران است، گزارش اخیر پنتاگون خلاف آن را نشان می‌دهد. آژانس اطلاعات دفاعی آمریکا (DIA) اعلام کرده که برنامه هسته‌ای ایران تنها برای چند ماه به تأخیر افتاده و ابراز نگرانی کرده که چندین کیلوگرم اورانیوم غنی‌شده پیش از حملات به مکان امنی منتقل شده است. اگر ناکارآمدی این حملات اثبات شود، رئیس‌جمهور آمریکا در موقعیتی دشوار قرار خواهد گرفت. دونالد ترامپ که با خروج یک‌جانبه از برجام در سال ۲۰۱۸ ایران را به سوی غنی‌سازی سوق داد، اکنون با تکرار همان اشتباه، گزینه نظامی را به جای مسیر دیپلماتیک که نشانه‌های موفقیت در آن نمایان شده بود، برگزیده است.

یادداشت

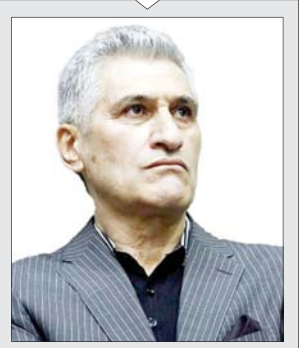
با شرایط بحرانی جنگ در شهر چگونه مواجه شویم؟

ترانه بلدا

معمار و شهرساز

شهرهایمان مانند بیمارستان‌ها، مدارس، مساجد و... ضعیف عمل کرده‌ایم که هرچه زودتر به فکر جبران آن باشیم، باز هم دیر است؛ زیرا در دوران جنگ و سستیز و دیگر کسی به مرمت و ساخت نمی‌اندیشد. از سوی دیگر، همان‌طوره‌که قبلاً در اینجا نقل کرده بودم، در جامعه ما خیلی‌ها بنا بر تجربه باور دارند از دست دولت در شرایط بحران کار زیادی برنمی‌آید و مردم باید خودشان در سطح خانواده و محله برای بحران‌ها آماده شوند. مطمئناً زلزله از جنگ وخیم‌تر است، اما در زمان جنگ هم حفاظت از جان‌ها به همان شدت مطرح و اضطراری است. می‌گویند خودمان باید به فکر خودمان باشیم. باید نقشه‌های بچینیم و بیشتر هم آن را در گروه‌های محلی یا خانوادگی پیش ببریم. با کوچه‌بالایی‌ها و کوچه‌پایینی‌ها هماهنگ بشویم که در ساعت موعود بمباران چگونه عمل کنیم. باید روزمره با خطرات زندگی کنیم و گوش‌به‌زنگ باشیم. سؤال این است: این استقلال از دولت و نهادهای حکومتی تا کجا؟ ما همه در اجتماعات محلی‌ای زندگی می‌کنیم که از سطوح محله تا منطقه و کلان‌شهر، امکانات و خدماتی را باید برای ساکنان داشته باشند. حملات ما باید در نزدیکی خود فضاهای سبز و باز یا پناهگاه‌هایی داشته باشند که هنگام زلزله یا جنگ، شهروندان به آنجا پناه ببرند و راه‌ها یا باز باشند تا پدافند غیرعامل، هلال‌احمر، سازمان مدیریت بحران و تمام سیستم شبکه‌ای بیمارستان و درمان بتوانند با دسترسی مناسب به کمک مردم بشتابند. شاید آمادگی مردم در کمک‌رسانی به یکدیگر در دو، سه روز اول زلزله یا جنگ در سطح محلات آسان‌تر باشد، اما این کافی نیست. شکل شهر و خیابان‌هایش، مدل‌های شهرسازی یعنی خانه‌های کوتاه و ریزدانه یا مجتمع‌های بلندمرتبه با تراکم زیاد و فاقد فضای باز و سبز کافی در هر گوشه از شهرهای ما، شرایط دسترسی و خدمت‌رسانی خود را دارند. لزوم

بررسی شرایط تیم ملی والیبال در گفت‌وگوی «شرق» با مصطفی کارخانه

«بیاتزا» بهترین انتخاب بود

برگزیده‌ها

واکوی سیاست تروئیکای اروپایی در قبال پرونده هسته‌ای ایران

نقش سیاه قاره سبز

دانشجویان خوابگاهی دانشگاه شهید بهشتی از سرفت وسایلشان در طول جنگ ۱۲روزه می‌گویند

لباس‌ها را از روی بند رخت بردند

مؤدیان مالیاتی، مردم محروم بهارستان اصفهان را صاحب مرکز سلامت کردند

مالیات در خدمت رفع نابرابری

نگاه

بازگشت اتباع افغانستان

بر مدار اخلاق و قانون یادداشتی از ابراهیم ایوبی

نگاه

یادداشت

عاشورا در برابر بدعت‌ها

محمدتقی‌فاضل‌میبدی

تحلیलगرائی که فلسفه عاشورا را به بحث گذاشته‌اند، از اهداف مهم و والای این قیام یا رویداد تاریخی را مبارزه با بدعت‌هایی دانسته‌اند که پس از وفات پیامبر (ص) به دست حاکمان و مدعیان دروغین دین، یا جاهلان به دین، به نام اسلام گذاشته شد. کسانی منافع خود را در این دیدند که با دین تحریف‌شده و حفظ برخی شعائر و ظواهر دینی بهتر می‌توان آدمیان را در میدان قدرت مطیع و منقاد خود کرد و بر منافع دنیوی دست یافت و بر کرسی سیاست و قدرت نشست. اوج این بدعت‌ها و تحریف‌ها در زمان به سلطنت نشستن امویان بر کرسی جانشینی پیامبر (ص) می‌توان مشاهده کرد. نخستین بدعتی که در اسلام راه یافت، اساس حکومت و خلافت به شکل سلطنت و انحصار در قدرت بود. در این نوع نگاه بدعت‌وار، دستگاه رهبری اسلام که براساس عدالت و صداقت بود، از مسیر و مجرای خود خارج شد و در وادی استبداد و استیhtar درافتاد. طبیعی بود که در این راستا حق و باطل در هم درآمیخته و مشتبه شود و جای خود را عوض کند؛ در نتیجه جامعه، با حفظ اسم اسلام، به رسم جاهلیت بازگردد و با شعار عدالت، ستم سایه افکند و مسلمانان راه حیرانی و سرگردانی در پیش گیرند. هشدار ی که دخت پیامبر، حضرت فاطمه اطهر (س)، در نخستین خطابه خود در روزهای پس از رحلت پدر بزرگوارش داده بود، این بود: «فانی حرمت بعد البیان»، چرا بعد از بیان حق سرگردانید. «و اسرتم بعد الاعلان»؛ و چرا آشکار از حقیقت دفاع نمی‌کنید؟ «الا و قد اری ان قد اخلدتم الی الخفض»؛ همانا می‌نگرم که شما به رفاه و راحت‌طلبی سوگرده‌اید...

ادامه‌در صفحه ۱۱

انا لله و انا الیه راجعون

جناب دکتر رامین خسر و خاور

جناب دکتر روزبه خسر و خاور

مصیبت درگذشت والد ماجدتان را به شما و خانواده محترم تسلیت می‌گوییم. از خدای بزرگ صبر و شکیبایی برایتان آرزو داریم.

بیژن زنگنه، حمید میرزاده، منصور معطفی، امیر شاکری حمید رضا کاتوزیان، حمید صمدی، احمد داوودی فرشید شکر خدایی، آرش نجفی، ماندانا فاتمی جعفر هاشمی، محمد علی عمار ی، محمد عالمی محمد علی شیعی، عادل نژاد سلیم، سید حمید حسینی حمیدر ضا عراقی، محمد نجفی، روح اله کیانی، الهه محقق

ادامه‌در صفحه ۱۱